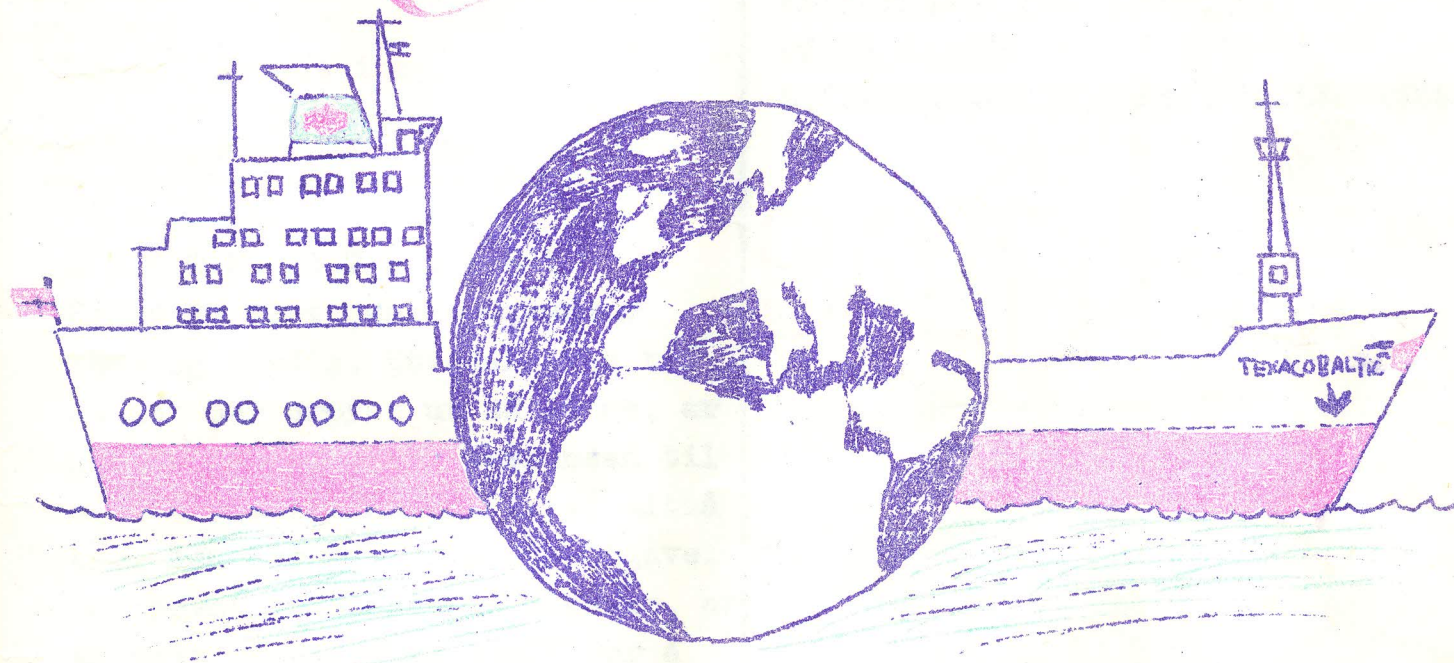

Baltic

over framp

NUMMER 4 1977 ARGANG 1

UTGIS OMBORD I M/T-"TEXACO BALTIC" AV OSLO.

"Vi får bare forlate henne her, hun gir seg ikke likevel før hun har fått det siste ordet."

SKIPPER'N SVARER

Denne gang er det 2 skippere som svarer, avtroppende F. Sannerød, og påtroppende S. Flø. Begge har vært ombord siden vi forlot Horten, i tillegg var de jo også med under byggingen av båten.

- Først, hvordan synes dere skuta har fungert dette første året?
- Vi må vel si den har fungert bra. Dette er jo en litt annen båttype enn det vi var vant med fra før, vi tenker da først og fremst på pumpeopplegget og broautomatikken. Vi har jo ikke noe pumperom, alle pumpene står jo på dekk. Det blir jo et lydnivå som er litt i høyeste laget når vi kjører dem for fullt, men dette har vi nå hatt spesialister til å se på, så vi regner med å få utbedret dette. Vi hadde jo endel "barnesykdommer" til å begynne med, men de ga seg fort, så nå går de som ei klokke. Automatikken på brua, med "Data-bridge" og bromanøvrering har fungert fint helt fra begynnelsen. Maskineriet har vi ikke hatt noe problemer med. Den eneste stopp vi har hatt på grunn av skuta, var da det oppsto problemer med hydraulikken sist vinter, men stort sett kan vi si vi er veldig fornøyde.
- Besetningen i året som er gått?
- Bra, snille folk for det meste. Vi har hatt veldig lite bråk ombord, og aldri noe av alvorlig art. Det har vel ikke vært noen "superbåt", men vi tror nok at vi har ligget over gjennomsnittet, ihvertfall etter hva vi er vant med fra andre båter.
- Forpleiningen?
- Der kan vi bare slå fast at vi lever godt ombord. Og det er jo arti å få høre, når vi kommer til havn, at vi har ei ren og fin skute.
- Hvordan likte dere at det ble Kristiansand på verksted, og hvilke fordeler har vi eventuelt av dette?
- Både vi, og vi tror de fleste med oss, likte dette veldig bra. Det finnes nok dem som heller ønsket seg til sol og sommer i Hellas, men de er få. Fordelene finnes det mange av. Dette er jo ei norsk-bygd skute, og det blir jo adskillig lettere å få tak i kvalifisert servicepersonell, garantiforhandlingene vil kunne gjøres fortløpende, og vi slipper å ha noen språkproblemer. Dette siste er ikke det minst viktige. For besetningen skulle det jo også være midt i blinken, de fleste har tenkt å benytte sjansen til å ta seg noen fridager og reise hjem en tur, og endel kommer vel til å få familien på besøk ombord. Så vi kan vel trygt si at dette passet bra både for skuta og for besetningen.
- Vi ønsker tilslutt kaptein Sannerød en god ferie, og ønsker kaptein Flø velkommen tilbake.

BALLOVARRES YNDLINGSSANG:
BLÅMANN! BLÅMANN, BUKKEN MIN.

TEKNISK AVDELINGS SKÅR-UNGE

PÅ SITT FØRSTE SKIPS BESØK I VÅR FLÅTE.

(My first Texaco voyage)

Som ny mann ved teknisk avdeling var det med stor interesse, men naturlig nok også med en pårsjon spenning jeg la ut på turen til Milazzo. Turen dit ble forresten nokså komplisert p.g.a. flyforsinkelser m.m., men som dere vet klarte jeg omsider å komme meg ombord.

Min hensikt med turen var å bli kjent med dere og med miss Baltic. Sistnevnte var forresten ei flott dame, med "hjerne" i toppen, og ellers velholdt oppe og nede.

Visse svakheter har hun jo hatt, bl. a. med å holde på vannet. Dette må vi rette på, da det ikke sømmer seg en Lady.

Jeg synes ellers det var en fin gjeng ombord i Baltic. Tillegget redaktør Wang gikk det ved enkelt anledninger an å snakke med. En ting lurte jeg imidlertid litt på. Hvordan har dere klart å få ombord så mange pene og dyktige jenter? Er dette en spesiell "Baltic-policy"?

Vel, kaptein Frank har nå nettopp annonsert at vi går inn for landing i Pembroke. Jeg må derfor få fram det jeg egentlig skulle si: Takk for et interressant og hyggelig opphold sammen med dere. I look forward to seeing you again

Vennlig hilsen

Jan Tore Larsen.

HANDLETRALLERALLY

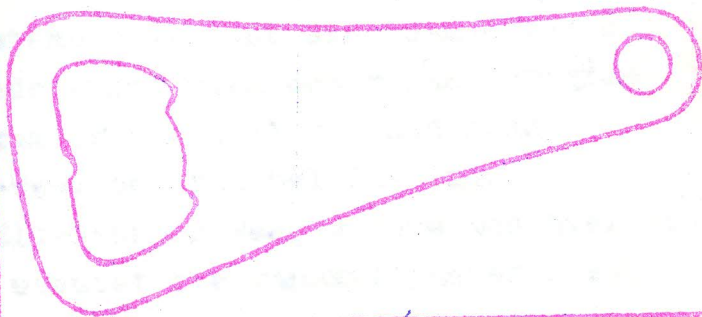
Det er nå dukket opp en ny "in"-sport, Handletrallery. Det er en sport som ikke krever annet enn ei av de største vognene fra

et supermarked, og to mann, en sjåfør og en kartleser. Kartleseren plasseres oppe i vogna, gjerne sittende på kanten, slik at han sklir ned i bunnen ved den første større dump. Hans jobb er ganske enkelt å løse sjåføren rundt hushjørner og over gatekryss på en forsvarlig måte.

Ved premieren, som gikk i Southend-on-Sea, viste det seg at det var veldig hensiktsmessig å arrangere løpene like etter midnatt, idet trafikken er nokså redusert på dette tidspunkt.

Man bør også passe på å legge målpasseringen i nærheten av en drosjeholdeplass, slik at når målkontrolløren går til nærmeste telefonkiosk for å ringe etter politi, stiger man bare inn i en taxi, vinker farvell til kontrolløren, og glemmer premien, som i dette tilfellet var gratis overnatting på den engelske stats bekostning.

Terminliste over de kommende løp vil bli offentliggjort senere.

FØDSELS DAGSPARTY
Lørdag 1/10 var Texaco Baltic 1 år gammel. På grunn av havneopphold ble dagens feiring utsatt, men den 2/10 slo vi til med bløtkake, kaffe og konjakk. Det var imponerende å se kaptein Sannerød teknikk i å blåse ut lys.

BORZOI CUP

BORZOI CUP var den første bordtennisturneringen vi satte igang. Det var en double-turnering, hvor parsammensetningen ble trukket, og den ble en ganske spennende affære, selv om den store "bomben" uteble. Paret Baastad/Gaupseth gikk til topps, med bare vunne kamper. Den fullstendige sluttlisten ble som følger:

No. 1	Baastad/Gaupseth	408-313	15 po.
No. 2	Eliassen/Wang	385-311	13 po.
No. 3	Stensbøl/Witzø	374-338	11 po.
No. 4	Dalen/Ballovarre	354-354	11 po.
No. 5	Reed/Pedersen	226-421	0 po.

GIBRALTAR CUP

I GIBRALTAR CUP de 3 og 4 September var det single-matcher som sto på programmet. I den innledende runde gikk det ganske programmessig for seg, og følgende kamper ble spillt i 2nd runde:

Gaupseth- Eliassen, Pedersen-Wang og Stensbøl-Baastad.

I de to første kampene gikk Eliassen og Wang videre med hver sin 2-0 seier, mens Baastad fikk uventet mye vanskeligheter i sin kamp. Stensbøl vant første sett, og hadde en klar ledelse på 20-14 i andre sett, da konkurransenervene sviktet, og Baastad kunne hale settet iland med 23-21. Baastad vant også det siste settet, og var derved i sluttspillet.

I søndagens sluttspill kom så "bomben" allerede i første kampen, da Eliassen kjempet seg til en 2-1seier over Baastad. Dermed var
(fts.)

GIBRALTAR CUP fts.

cupen nærmest avgjort, idet dagsformen til Wang ikke var av en slik art at han kunne gjøre seg noen forhåpninger om noen sett-seier.

Sluttresultat:

No. 1 A. Eliassen	117-95	5po.
No. 2 S. Baastad	119-82	4 "
No. 3 O. Wang	67-126	0 "

MEDITERRANEAN LEAGUE

MEDITERRANEAN LEAGUE var en gigant-turnering, der det ble spillt dobbel serie i singlekamper. Som det vises av slutt-tabellen, var Baastad i en klasse for seg selv, å vinne 58 sett av 60 får man si er sterkt.

Det ble gitt 2 poeng for seier, 0 for tap.

For ordens skyld skal det gjøres oppmerksom på at Dalen og Pedersen har spillt 2 kamper mindre enn de andre.

SLUTT-TABELL:

No. 1	Steinar Baastad	58-2	40 poeng
No. 2	Arne Eliassen	49-11	34 poeng
No. 3	Ottar Wang	45-15	30 poeng
No. 4	Arvid Ballovarre	41-19	28 poeng
No. 5	Johnny Stensbøl	38-22	26 poeng
No. 6	Bjørnar Witze	29-31	18 poeng
No. 7	Bjarne Gaupseth	24-36	16 poeng
No. 8	Erik Dalen	15- 55 39	8 poeng
No. 9	Tore Pedersen	13-41	8 poeng
No. 10	Gunnar Kaldestad	8-52	6 poeng
No. 11	Frode Reed	4-56	2 poeng

Det har vært fremmed forslag om å foreta en inndeling i 2 divisjoner før neste turnering, men dette er det ikke tatt noe standpunkt til enda. Men det kunne kanskje bli et ekstra konkurransemoment? Det er forøvrig et ganske høyt nivå for tiden, slik at en som spiller i en eventuell 1ste divisjon ikke skal være så altfor sikker på plassen sin.

NORSKE VIKINGER I FARTEN! FORSØK PÅ Å EROBRE ENGLAND.

Med enerett for Baltic Over-Tramp.

Etter lengre tids planlegging var det klart for et av tidenes dristigste erobringstokter. Det var en av de siste gjenlevende vikingstammer som sto for det tapre forsøk. Oppildnet av høvding Bjørsvik Tynnhår la de mest krigerske stammemedlemmene avgårde i langskipet Tord Transkip. Det var: Knut Digre, Magnus den gamle, Urre-Meg, Palmar Plattfot, Bjarne Gaupar, Arne Gullhår og Ottar den Lange. Målet var å nedkjempe Dover Castle, som var første steg i erobringen av

Brittannia.

Etter å ha fortøyd langskipet på en høvelig plass, tok vi sol-peiling og satte avgårde. Planen var ganske enkel, vi skulle angripe fra baksiden.

Vi foretok en omgående bevegelse, og fant en plass der det så fremkommelig ut. Der satte vi igjen Urre-Meg til å passe på for eventuelle angrep i ryggen, og så startet vi. Med sola i ryggen og gnistrende øyne klatret vi oppover høyden. Bjørsvik Tynnhår og Magnus den Gamle tok teten, og Knut Digre dannet baktropp. Vi gjorde bruk av den dekningsom fantes under fremrykkingen, og til slutt så vi målet. Murene tårnet seg opp over oss. De så ubevoktede ut, og Bjarne Gaupar og Arne Gullhår ble sendt fram for å finne en plass hvor vi kunne klatre over. Spenningen var stor når de kom tilbake og avla rapport: Desverre var det en vollgrav mellom oss og muren, og den var fylt med hvithai, alligatorer, sunnmøringer og andre uhumskheter, så der nyttet det ikke å komme over. Det ble en nedtrykt stillhet i gjengen, men Bjørsvik Tynnhår var ikke den som ga opp så lett. Brittannia skulle til pers! Vi dro derfor langsetter vollgrava for å finne en annen plass. Kampropet gjallet: "Hurraia, Brittannisvolfe erobrur, Vikingar tyrsur" (dette er gammelnorsk, og betyr: Hurra, Englands folk og fe skal erobres. Vi er tørste. Om det var blodtørst eller noe annetskal vi ikke uttale oss om her)

Deretter bar det bortover, hele tiden speidende etter en mulighet til å komme oss inn. Til slutt nådde vi borgens hovedport, og greide å komme oss ubemerket inn der ved å blande oss med et gjeng engelske krigere. Ja, vi kom faktisk helt inn i borgens kjerne. Riktignok måtte vi bestikke en vaktpost med 40 pence hver (dette beviser at bestikkelser ikke er noe moderne fenomen, men tverimot en oppfølgelse av gamle tradisjoner), men det var verdt det, vi fikk et riktig godt overblikk over festningsverkene. Vi trakk oss inn i et bortgjemt hjørne av krigernes spisesal, mens vi diskuterte strategien over et glass appelsinsaft og en iskrem (engelsk stridsrasjon?). Vi fant ut at, desverre, overmakten var for stor, så angrepet ble utsatt på ubestemt tid. Men vi kommer igjen, bare vi har fått samlet oss nok forsterkninger. Så, Brittannere, ikke føl dere for trygge!

VALG- PLUKK

DÅRLIG VALGDELTAKELSE OMBORD:

Stemmekontoret i Valgkrets Baltic melder at det var skuffende svak deltakelse under valget. Av de 23 stemmeberettigete som befant seg her, var det kun 13 som møtte fram. Dette gir en fremtøteprosent på 56,5, og det må man si er svakt. Det var vel ikke for langt å gå til lokalet?

STOR OPPSLUTTNING OM HØYRE!

Informerte kilder melder, at av de 13 stemmer som ble avgitt ombord, gikk hele 11 til Høyre. Var det stuertens agitasjon som gjorde utslaget?

VALGTREFF I

B A L T I B A R

Den 13/9 kunne vi lese i "pressa". I anledning den borgerlige seier i årets stortingsvalg vil det i kveld bli servert gratis Champagne i baren. Sosialister stiller med sort armbind."

Det ble meldt om bra frammøte, og stuerten forteller at han måtte ut med resten av sin beholdning av "boblebrus". Talen som medfullgte hvert glass, var visst

litt hard og fordeye for enkelte, men vi ungikk noen opptøyer.

SISTE!

CHAMPAGNEREGNING TIL SV!

Stuerten opplyser at ettersom SV stakk avgårde med et høyremandat, og således sikret sosialistisk flertall på tinget, må de også finne seg i å betale for den champagnen som ble servert for å feire det borgerlige flertall. "SV snek seg inn, og vippt vektstanga over på gal side. Det må de også finne seg i å betale for," uttaler stuerten under en samtale med Baltic Over-tramp.

VIL DU BLI POLITIKER?

Hvis det er noen her ombord som ønsker å prøve seg på en politisk karriere, kan vi få gi følgende opplysning: Det eneste krav som stilles til en politiker, uansett parti, er kort og godt å kunne si minst mulig med flest mulig ord, og at han må kunne besvare et spørsmål med et velformulert mot-spørsmål.

PÅ SHOW i CLEETHORPES

(Av vår musikalske medarbeider U. Noter)

Onsdag 17/8 lå vi i Grimsby's havn Immingham. På kvelden kom velferden med sin minibuss og hentet oss for å dra på show. Bestemmelsesstedet var The Pier i Cleethorpes, den største "badebyen" på englands østkyst. Det fristet forøvrig ikke til noen bading den kvelden vi var der, med en frisk, kald vind blåsende rett inn fra Nordsjøen.

Vi var ute i såpass god tid at vi rakk og ta oss en liten forfriskning i baren før vi gikk inn og fant våre plasser i salen. At det var et populært show skjønte vi av det stappfulle lokalet, det fantes knapt en ledig stol når orkesteret spilte opp. Da de fire skjønnheter som utgjorde "The Summergold Dancers" kom dansende inn på scenen, var vi flere som sukket: Eia var vi der. Etter deres dans var det så tur for kveldens første artist, : Sandi Ann Leigh, ukjent i Norge, men en populær artist i England. Desverre var lydvolume satt litt høyt i forhold til lokalet, men at hun var bra til å synge fikk vi nå bevis for. At hun også kunne danse, viste hun i et nummer sammen med "The Summergold Dancers", hvor bruk av fluorescerende kostymer og lysskiftninger ga en fin effekt.

Deretter var det magi, ved Chris North & Jill. Ildsluking, kjettingsurring og gjennomhulling, altså et ganske vanlig magikerprogram. Men det er vel ikke så mange som kjører hele 20 sverd gjennom kassa med medhjelperen, det måtte nok bli ganske trangt der inne. Glansnummeret, med kassa hvor de dro ut midtseksjonen, og således delte stakkars Jill i tre, var bra. Det er ennå ingen som skjønner hvordan de fikk det til, men gnist Eliassen arbeider med saken, og vi venter en avsløring i nærmeste framtid.

Siste før pause var gruppen "Barley". Deres show og muntre påfunn minte mye om Dizzy Tunes. Batteristen var også her et "uromoment" frempå scenen. Men de kunne bruke instrumentene sine, det ga de fullgodt bevis for. Særlig deres Shadow-melodier var bra. Parodien på Cliff Richard var også fin.

Etter pause var det komikk, ved Cannon and Ball. Et artig inslag, selv om det ble litt langtrekkelig.

Men så var det tid for kveldens store stjerner, den internasjonalt kjente gruppa Guys 'n Dolls, som virkelig sørget for en flott avslutning. Med endel av sine hit's fikk de snart opp stemningen, og jeg tror ingen hadde noe imot det ekstranummeret de ga, de fleste ønsket vel et par nummer til.

Det var en bra utnyttelse av kvelden.

STJERNEREPORTASJE! VÅR UTSKJELTE MOTARBEIDER I CANTERBURY CATHEDRAL.

Som nevnt i forrige nummer var en del av besetningsmedlemmene på sightseeing søndag 14/8. Første stopp på turen var Canterbury. Idet vi kom inn mot byen så vi vårt mål som et meget markert trekk i bybildet. Stolt kneiste den over de andre bygningene i sentrum, : Canterbury Cathedral. Vi parkerte litt utenfor sentrum, og spaserte så gjennom vestporten i den gamle romerske muren som omgir den "gamle byen". At det var et yndet turiststed vi var kommet til, røbet alle de fremmede tunge mål som svirret rundt oss. Det virket som det var fler spanjoler og franskmenn enn engelskmenn der. Og så ikke å forglemme oss nordmenn, da.

På veien til katedralen var vi innom et av byens eldste hus, da untatt kirkeområdet. Old Weavers House, som nå er innredet til suvernirbutikk. Men dette huset er jo som rene ungdommen å regne når vi tenker på byens eldgamle historie. Allerede i romertiden var den viktig sentrum, og i år 597 ble den det kirkelige sentrum for de Britiske øyer. I det 11 århundre ble så katedralen påbegynt, og det skulle gå over 500 år før den var ferdig. Etter at erkebiskop Thomas Becket ble drept framfor høyalteret i kirken sin av kongens menn, ble den et valfartssted for pilgrimner. Thomas Becket ble siden kanonisert som helgen av Paven. Vi kom jo ikke akkurat som pilgrimner, men det var unektelig litt rart å stå inne i en kirke å lese følgende innskripsjon på en vegg:

Thomas Becket
Archbishop*Saint*Martyr
died here
Tuesday 29th December 1170

Men det er mange minnesmerker som har fått plass i denne vel 170m. lange kirken, i form av sarkofager minnetavler, malerier og glassmalerier i massevis. De rike utsmykningene er alle laget til ære for en eller annen erkebiskop, konge, prins eller en annen person som har gjort seg spesielt fortjent til å bli minnet. Selv om det var århundrer før kvinnenes likestillingsskamp, har de også fått plass her. Lady Margareth Holland, datter av Jarlen av Kent, ble gravlagt her etter sin død i 1439. Hun ligger i sin sarkofag mellom sine to ektemenn, John Beufort, Jarl av Somerset, som ble etterfulgt av Thomas Plantagenet, Hertug av Clarence.

Det ville falle for langt å nevne alle de høye herrer som har fått sin plass her, og alle de minnesmerker som finnes, det vrirler av erdem alle vegne. Men konger og pri- jo som rene ungdommen å regne når vi tenker på byens eldgamle historie. Allerede i romertiden var den viktig sentrum, og i år 597 ble den det kirkelige sentrum for de Britiske øyer. I det 11 århundre ble så katedralen påbegynt, og det skulle gå over 500 år før den var ferdig. Etter at erkebiskop Thomas Becket ble drept framfor høyalteret i kirken sin av kongens menn, ble den et valfartssted for pilgrimner. Thomas Becket ble siden kanonisert som helgen av Paven. Vi kom jo ikke akkurat som pilgrimner, men det var unektelig litt rart å stå inne i en kirke å lese følgende innskripsjon på en vegg:

Vel passert gjennom hele katedralen var det deilig å komme ut i solen igjen. Det ble tross allt en dyster atmosfære der inne. Med alle disse døde menneskene rundt på alle kanter, kunne det vel minne mer om et mausoleum enn en kirke.

Men man følte seg liten som menneske der inne.

DOVER CASTLE

Få, om noe, befestet sted i England er mer imponerende enn Dover Castle. Ikke engang i Wales, borgenes land. Kommet inn, blir besøkende absorbert av og forsvinner blandt de utsprente deler av denne storslagne borg. Utenfra, enten fra byen, eller fra åsene rundt den, virker det som om den okkuperer horisonten totalt. Passerer man Dover med båt etter mørkets frembrudd, ligger den som en flombelyst koloss på toppen av klippene.

Castle Hill, med sin stolte beliggenhet ved havnen som ligger ved den smaleste del av Kanalen, og så har kortest vei til Kontinentet, har vært befestet eller okkupert i nærmest alle perioder av Engelsk historie. De opprinnelige jordvollene, som fremdeles begrenser borgens form og beliggenhet, ble først bygd i jernalderen. Når Romerne kom til England, bygde de to "pharos", fyrtårn, på borgområdet. Det ene av disse står ennå, nå i bruk som klokketårn til borgens kirke, Church of St Mary-in-Castro.

I den senere angel-saksiske periode ble de allerede anlagte jordvoller tatt i bruk igjen for å bygge en befestet by, det var da kirken ble bygd, og fyrtårnet gjort om til kløkketårn.

Etter slaget ved Hastings kom normannerne og satte opp sin borg innenfor de allerede eksisterende festningsverker. Den holdt seg i god stand opp gjennom middelalderen, ble endel utbygd i Tudor-tiden (1485-1603), og den spillte en viss rolle i det 17de århundres borgerkrig mellom kongen og parlamentet.

Under Napoleonskrigen, når England var truet av Frankrike, ble borgen bygd om og tilpasset mer moderne krigsføring, med uheldige virkninger på middelalder-arkitekturen, så å si alle tårn ble kuttet ned i høyde for å lage kanonplattformer.

I de mørke, tunge dager i 1940-41, var himmelen over borgen fylt med historisk kamp av en for den ukjent type.

Dover Castle var besatt av militære styrker til så sent som 1958, og ikke før i 1963 ble komplekset overlatt til Miljøverndepartementet.

I det 13de århundre kalte Matthew Paris Dover for "nøkkelen til England", og slik har den stått opp til våre dager.

Dette historiske monument skulle vi nå bese i løpet av etpar timer, og det sier seg selv at vi ikke rakk å få med oss allt av interesse til det hadde vi trengt en hel dag på oss, minst. Men vi måtte jo prøve å få med så mye som mulig. Etter å ha passert vollgrave ved "Constables Gate", hvor den gamle vindebroen var erstattet med en permanent, asfaltert bro, sto vi innenfor de ytre forsvarsverker. de hadde nok ikke asfalterte veier og fine parkanlegg der før i tiden, men det må jo være lov til å modernisere litt for publikums skyld.

Dover Castle fts.

Først var vi innom en av stallene ved "Inner Bailey", som nå er gjort om til skjenkested. Desverre var det i dagens pause, så den etterlengtede, duggfriske "pint'en" vi drømte om, ble istedet til is og appelsinsaft. Deretter var det å sette kursen inn i "The Keep", fangetårnet. At det skal hete fangetårn, når fangene holdt til i kjelleren er ikke godt å si.

Vi startet på bunnen av fangehullet, som med sine tykke, hvitkalkede steinmurer og massevis av lysrør nok var endel lysere og renere enn den gang det ble brukt til sitt opprinnelige bruk. Nå var det innredet som et minimuseum, basert på fotomontasjer, kallt "Conserving the past for the future". Neste etasje besto av et utall små rom og ~~et litt større rom, hvor "Slaget ved Waterloo"~~ et litt større rom, hvor "Slaget ved Waterloo" var rekonstruert i en stor glassmonter. La du på 10 pence på en automat, kunne du få hele slagets historie, på Engelsk eller Fransk. Videre opp den trange, nedslitte vindeltrappen kom vi opp i hovedetasjen. Her, i borgens storsal, var det laget til et krigsmuseum, med alle middelalderens våpen og rustninger plassert rundt alle vegne. Det var nok ikke noe særlig behagelig å bli truffet av disse stridsøksene og klubbene som hang der. Og hvordan de greide å behandle de lange, tunge lansene og hellebardene er meg ufattelig. Da var de av mer normal art sverdene og armbrøstene.

Våpen av litt nyere dato var der også, musketter og flintlåspistoler av alle kaliber. Det verste var ei mini-kanon, som så ut til å ha samme kaliber som en moderne luftvernkanon. Men den var altså laget som en kjempemuskett, med forkortet løp og støttefot. Vê den som ble truffet av en ladning fra den, og stakkars han som fikk rekylen. En modell av borgherren var også på plass, med hermelinkantet purpurkappe, gull-knapper og -snorer og allt som hørte til.

Vi hadde også "Keep Chapel" i samme etasjen, et lite rom med et alter og plass til borgherren og hans 8-9 nærmeste.

Men det var langt til topps. Oppover i ring, med smale ganger rundt hele bygget, med smårom og skyteskår. Men endelig sto vi på toppen, 122 trappetrinn fra vi startet i kjelleren. Fra de høyeste tårnene så vi hvorfor Dover Castle var plassert der det var: med en slik utsikt til alle kanter skulle det godt mot til for å nærme seg borgen, ihvertfall i dagslys. Det var disåg den dagen, så vi hadde begrenset utsikt, men i klarvær må det nok være et mektig syn.

Etter en rask titt på Church of St Mary-in-Castro og det romerske fyrtårn, var tiden desverre inne til å dra videre. Men det var ikke fritt for at en kunne hatt lyst til å bli igjen å få med seg resten også.

KOMMER PÅ BALTIC KINO.

Følgende filmer har vi nå ombord:

3LODIG SØNDAG. Kanadisk fargefilm med Ernest Borgnine og Michael Pollard
LYKKEN ER Å ELSKE. Fransk fargefilm med Marie-Christine Barrault og Victor Laneroux

3JØKEREDET. Amerikansk fargefilm med Jack Nicholson og Louise Fletcher
3LAGET OM MIDWAY. Amerikansk fargefilm med Charlton Heston og Henry Fond
3T. IVES. Amerikansk fargefilm med Charles Bronson og Jacqueline Bisset
3SMARTE SMUGLERE PÅ LUCKY LADY. Amerikansk fargefilm med Gene Hackman og Liza Minelli

3LIPP FANGENE FRI, DET ER VÅR. Svensk fargefilm med Lena Nymann og Tage Danielsen

3ORY. Amerikansk fargefilm med Robby Benson og John Marley.